

Vailla "pohjaa" ja kuitenkin "tukena"

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

nee ensimmäinen laatuun koko lehtemme olemassaoloaikana, ja se on tuonut päivänvaloon monenmoisia käsitteiden sotkuksia. Jo senkin takia, että me naiset olemme jäljessä miehistä tulee tuota kasvatustyötä kohdistaa meihin erikoisemmin, tehtäköön se sitten missä muodossa tahansa kunhan se vain tapahtuu tehokkaasti, sillä ei pelkkää luokkavaistoa omaava, vaan **luokkatietoinen** työläisnainen voi täyttää sen tehtävän, mikä sille kuuluu naisten mahdollisesti jäädessä enemmistöksi yhteiskunnassa, (sellaiset edellytykset ovat jo ratkeasti nähtävissä) silloin kun militarismi nielee köyäälistön miesten tietoisimman ja elinvoimaisimman osan.

Eva R. väittää, että olisiin "hakenut" sos. naisliikkeelle pohjaa. Tämä väitys on kuitenkin kaikkea perää vailla, sillä en ole sitä "hakenut", vaan olen osoittanut mikä sos. naisliikkeen **järjestyneelle toiminnalle** nykyisessä muodossaan on raivannut pohjaa. Toisin sanoen, olen osoittanut mitkä ilmiöt ja tapahtumat saattoivat esim. Saksan työläisnaiset järjestönä toimimaan äänensä kuuluville saattamiseksi. Näitten ilmiöitten alleviivaamisella en suinkaan ole tahtonut väittää, etteikö taloudellinen puristus olisi työväenluokan liikkehtimisen todellisen pohjana ja perustana, ja jos Eva R. luulee minun vastakkaisina väitteitä "takaa ajavan" niin ovat ne hänen oman mielikuvituksensa tuotteita. Muutenkin osottaa tuollainen samaan sanaan takertuminen sitä, ettei hän vastaväitteille löydä mitään asiallisempaa pohjaa kuin saivartelua lähentelevää jankkailua.

Mitä täseen siihen tulee, että olisi halunnut osottaa sos. naisliikkeen toimineen "itsenäisenä" liikkeenä, niin sitä en ole edes yrittänyt tehdä, sillä osottaa-han jo itse sanan "sos. naisliike" kokoonpano sen väitteen mahdottomuuden, sillä jos sos. naisliike ei olisi sosialistinen, olisi sillä epäilemättä joku toinen nimitys. — Eva R. mainitsee porvarillisten naisliikkeestä "itsenäisenä" liikkeenä, jossa "pysyen hyvänä uskoisena" olisi saattanut sanoa vain naisliike, sillä tuo pelkkä erottaminenkin osottaa meille sitä että on olemassa luonteeltaan ja tarkotusperiltään toinenkin naisliike. Jos porvarillinen naisliike ei olisi porvarillinen, ja jos yleensä ymmärrämme naisliikkeen historiallista tarkotusperää nimeksikään, niin mikä estäisi silloin työläisnaisia liittymästä siihen. Porvarillisen naisliikkeen ohjelma ei ole itsenäisenä sillä siihen liittyy omaisuussehtoihin perustuvia vaatimuksia, joten se on puhtaasti porvarillinen. Kun tunnustamme vain kahden luokan olemassaolon yhteiskunnassamme, niin muodostuu näissä eri luokissa ilmeneville naisten vapautusliikkeillekin selvä raja.

Nykyinen naisliike on ja pysyy eettillis-psykologiselta kannalta katsottuna kulttuuriliikkeenä s.o. **naisen pyrkimyksenä persoonallisuutensa vapaaseen kehittämiseen** ja sitä pyrkimystä on ennen kaikkea ilmennyt työläisnaisissa, jota Eva R. kukaan ei ole voinut todistaa toisin olevan. Tuo pyrkimys pance naisen taistelemaan yhteiskunnallisen liikuntavapautensa puolesta, eli toisin sanoen valtiollisten oikeuksien saavuttamiseksi ja siksi täytyy joko kaisen naisliikkeen olla yhteiskunnallista taistelua. **Luokkavastakohdat ja luokkaerotus asettaa aina naisliikkeelle sen luokan luonteen ja tarkotusperät**, missä se esiintyy. Työläisnaiset näet käsittävät, että porvarillinen naisliike naisvapausyrityksissään tulee tekemään auttamattoman varikon siksi, ettei yksistään naisen vapauttaminen, vaan koko yhteiskuntajärjestelmän muuttaminen takaa naiselle täydelliset kehittymismahdollisuudet. Kun aikamme nämä käsitteet näin "ristii", niin miksi siitä kiistemme?

Saksan työläisnaiset kävivät osaksi järjestettyä luokkataistelua jo 18 sataluvun alkupuoliskolla ja kun naisia yhä enemmän joutui teollisuuden palvelukseen ja kun he siten joutuivat kilpailemaan miesten kanssa, kävi materialististen syitten takia välttämättömäksi alkaa vaatia myöskin naisille samoja oikeuksia kun miehillekin. Asianlaita on näet siten, että **miehet** ensin perustivat yhdistyksiä ja kommunistisia liittoja, jotka olivat nyk. sos. järjestöjen "johannes kastajia", ja vasta sitten kun huomattiin, että nainenkin on yhteiskunnallinen tekijä, otettiin esille kysymys **hänenkin** mukaan ottamisestaan. (Katso Saksan sos. puolueen ohjelmaa.) Tällä välin olivat työläisnaiset joutuneet omin voimin luokkataisteluun käymään ja osottamaan kuuluvansa yhteiskuntaan tasa-arvoisina tekijöinä miesten kanssa. Miehet eivät "tajuuneet" kuten (Eva R. väittää, että työväenluokan taakka on yhteinen — miesten ja naisten — "jo ennekuin nainen oli uskaltanut kurkistaa ulos kaidasta pirttinsä ikkunasta j. n. e.", vaan historia osottaa, että naisten joutuminen työjuhtina, miesten kilpailijoiksi, saattoi miehet **tajuamaan** että työväenluokan taakka on sekä miehen että naisen yhteisesti kannettava. Tuon "tajuamisen" pitäisi olla sopusoinnussa Eva R:n mainitseman työväenluokan tiedon alkuperänkin kanssa.

On ilmenen erehdys luulla, että työväenliikkeen lapsuuskoina miehet missään kansaluokassa tajusivat, että nainen myös on **ihminen**. (ja tajuvatkoahan kaikki vielääkään), sillä eiväthän työväenluokan miehet käsittäneet itsekään sitä olevansa. Esimerkiksi Saksan talonpoikaissodissa v. 1524 vaativat talonpojat oikeutta saada ottaa osan valtion hallitukseen, jonka vaatimuksen ehtona oli **maanomistus**. Heidän mieleensä ei juolahtanutkaan vaatia tätä oikeutta itselleen siitä syystä, että he olivat **ihmisiä** ja **järkeviä olentoja**.

Eivät miehet yhtä vähän Saksassa kuin Suomessaakin naisille noita "tarpeettomia" järjestöjä ia liittoja perustaneet, vaan naiset ovat sen tehneet itse. En ole näitä liittoja halunut s. s. järjestömmä naisille tyrkyttää sen kummemmin kun joka päivä tyrkyttämme leipätaistelussa heille

"tarpeettomia" tietoja sanomalehtiemme ja kirjallisuutemme kautta. Vaan jos sos. naisliikkeet jossain määrinkään "tukisivat" työväenliikettä, niin olisihan siinä tarpeeksi aihetta niiden perustamiseen?

Käsitämmehän sen, että riisto on kummallekin sukupuolelle sama. Jos kuitenkin tarkkaan tutkimme työläisnaisen elämää (myöskin sielunelämää, sillä emme saa unohtaa, että nainen on kaikesta huolimatta naisellinen ihminen), niin kumpaakohan tämä yhteiskuntajärjestelmä ras kaimmin painaa, miestäkö, vaiko naista, joka useimmin kuin keran joutuu tuskalliseen ristiriitaan täytyessään jakaa itsensä perhe- ja ammattivelvollisuuksiensa välillä. Liiankin usein täytyy hänen alistua tuon vaikean kysymyksen: joko—tahi? alle.

Jos Eva R. kajoamalla kyhäykseeni Toverittaren No:ssa 6, on tahtonut, kuten hän viimeisessä kirjoituksessaan sanoo, osottaa, että se oli ristiriitainen, niin siitä hänelle vilpiton kiitos. Sellaisia huomautuksia epäilemättä me kaikki tarvitsemme. Jos edelleen jatkamme, kirjoitustemme ristiriitaisuuksien osottamista, niin siinä avautuu meille kummallekin hyvin kiitollinen ala, josta aiheita ei loppuman pidä ja jos siitä ei suurempaa hyötyä ole niin se kehittää se ainakin meitä kumpaakin asianomaista ajattelemaan niin tarkkaan snottavamme, ettemme lähde puukirveellä ilmaan hosumaan.

Osottaaksemme Eva R:lle miten paljon uusia väittelyaiheita meillä edelleen olisi, vaikkakaan niillä ei tosin ole suurta tekemistä sos. naisliikkeen kanssa, josta alkuaan oli kysymys, niin kajotkkaamme joihinkin niistä maistimeksi seuraavassa:

Eva R. sanoo, propagandalaikokset ovat työväenluokan taistelulaseita, jotka menettävät käyt toarvoaan siinä suhteessa kuin työväenliike voimistuu. Tästä kuitenkin Kautský sanoo, että työväenluokan taistelulaseita ovat alkuajoina olleet **boikottaus** ja **voimikko** ja että työväenliikkeen voimistuttua nämä eivät enää ole **riittäviä**, vaan että aseet ovat yhä vain **lisääntyneet** köyhälistön taistelun muuttuessa luonteeltaan valtiolliseksi. Agitaatioikkasat, kirjallisuus ja kaikellaiset propagandayhdistykset ovat välineinä työväestön itsetietoisuuden kasvattamisessa, jota vastoin todellisia nykyajan aseita **luokkataistelussa** ovat puhe-yhdistymiskokoukset, painovapaus jne., joiden käyttöarvo ei suinkaan ole laskemaan päin, vaan päinvastoin **nousemaan**. Tätä osoittaa meille ennen kaikkea se kikkoo, jolla vastustajamme koettavat meiltä noita aseita riistää. Eva R:n mainitsemien aseidenkaan (?) käyttöarvo ei suinkaan vähene sitä mukaa kuin työväestö voimistuu, sillä jos niin olisi asianlaita, saisi Eva R:n väitteen mukaan esim. työväenkirjallisuuden työväen voimistuessa kohta puoleen kärkeä romukasaan. Kaikesta huolimatta on työväenkirjallisuus tähän asti työväestön voimistuessa vain lisääntynyt ja käynyt monipuolisemmaksi.

Mikäli ymmärrän näitä seikkoja, ovat työväenliikkeen, eli sosialistisen liikkeen todellisia kas-

tuslaitteita: sos.puolueet, jotka selittävät työväenluokan yleisiä etuja ja harjoittavat jäseniään poliittisessa toiminnassa; **ammattiyhdistykset** taas taistelevat työläisten taisteluita tehtaissa, kaivoksissa ja työpajoissa ja opettavat jäsenilleen heidän taloudellisten oikeuksiansa tuntemusta, ja **osuustoiminnalliset** työväen yritykset harjoittavat jäseniään oimistamaan ja johtamaan teollisuustuotantoa ja kaupaa kansansvaltaisuuden periaatteita noudattaven y. m. Sosialismi on se päämäärä, johon nämä kaikki vievät ja tietoisuuta tai tietämättömyyden oman toimintansa vaikutuksesta nämä työväestön kaikki liikkeet kulkevat eri teitä tahi yhdessä välttämättömät päämaaliin kohti. — Tähän asiaan sovitammeani siteerausta on Eva R. nähnyt tarpeelliseksi "fiksailla" omiin tarkotuksiinsa sopivaksi. Se kuuluu alkuaan näin: "Socialismi on suurin kulttuuriliike j. n. e. (kulttuuriliikkeitä on siis toisiaakin, tosin pienempiä), eikä "socialismi on s u u r i j. n. e."

Entäs siten seuraava: "Pysyäkseen hyvänä uskoisena se ei (työväenliike) voi liittää ohjelmaansa ainoatakaan riviä tai sanaa pelkästä humanisuudesta!" — Mitä Eva R. tarkoittaa tuolla **humanisuudella**? — Jos hän sillä tarkottaa klassillista humanisuutta, niin ei sillä ole mitään tämän asian yhteydessä tekemistä, ja jos hän sillä tarkoittaa, kuten humanisuudella tavallisesti ymmärrämme, ihmisyyden aatteita, niin "hoksako" Eva R. mikä ristiriita tässä syntyy? — Sosialismin näet, enemmän kuin mihinkään muuhun aatteeseen, sisältyy ihmisyyden aate (humanisuutta), vaikeikaan, luonnollisista svistä, "joka sanaan ja joka kirjaimen", ja tähtää se sosialis-

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjelassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

ROSSLAND, B. C., Canada, S. S. O. Osaston (Box 454) ompeluseura kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstai-ilta kello 7:30. Kansanhuolissa, jossa s. s. osaston kokouksetkin ovat joka toinen sunnuntai kello 3 j.p.p.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkuen kello 2 j.p. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka kuukauden toisena torstai-ilta, alkuen kello 2 j.p.p. Kahvia kokouksen loputtua.

CLOQUETIN S. S. O. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolenpäivän, osaston talolla, C. S. S. Ompeluseura, 815 Ave. E., Cloquet, Minn.

MULLAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai Suomi-haalilla, kello 3 j.p.p. Kaikki tervetulleita.

PORTLANDIN S. S. O. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-ilta, kello 8. — Osote: 719 Montana Ave.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-ilta, kello 8. Osote: 262 Taylor Ave.

✦ **SUOSITTELEMME AJURI- LIKETTÄMME!** ✦

✦ Olemme aina valmiit palvelemaan teitä kaikenlaisella ajuriliikkeen alaan kuuluvalla työllä. ✦

✦ **SEABORG TRANSFER CO.** ✦
 ✦ Puhelin 466. Astoria, Ore. ✦
